

Ett medium berättar

Ett medium berättar

Mediet Bernt Elmner berättade
för Arne Ivarsson.

En bok om livets mål och mening.

Utgivare: Arne Ivarsson.
(arnei-1@hotmail.com)
ISBN 978-91-637-2208-0

Innehållsförteckning	3
Om bokens tillkomst	4
Förord	9
Om mig själv	11
Hur det började	13
Med slagruta	15
Energier	19
Varsel	25
Försvunnen och ihjälslagen	27
Försvunnet	28
Spöken och andeväsen	32
Småfolk	58
Att hjälpa människor	59
Tankens kraft	62
Om Gud	65
Efter döden	67
Reinkarnation	70
Livsplanen	73
Änglar	74
Maya-kalendern	75
Livets mening	76
Vårt uppdrag	77
Mitt budskap	78

Om bokens tillkomst

Du skall skriva en bok åt mej!

Det var min gode vän, Bernt Elmner som en dag sa detta till mig. Han frågade inte om jag ville, eller om jag kunde. Han bara *förkunnade* detta. *Du skall skriva en bok åt mej.* Det lät självklart. Jag protesterade inte.

Jag frågade inte vad boken skulle handla om. Jag visste att det skulle bli en berättelse om Bernts mediala upplevelser. Det skulle handla om spöken och andeväsen, om currylinjer och liknande. Men framför allt skulle det handla om livets mål och mening.

Hur skall jag lägga upp det jobbet tänkte jag. Det måste bygga på intervjuer med Bernt. Jag såg fram mot detta.

Den 23 oktober 2007 hade vi det första samtalet. Vi satt i Bernts vardagsrum. Han började berätta om hur hans utveckling till medium hade skett. I rummet var det lugnt och tyst i övrigt. Det var bara han och jag där. Hans hustru Monika gick i köket och kokade kaffe. Hon hördes inte.

Då hörde jag plötsligt ett knarrande ljud i rummet där vi satt. Var det en möbel som knarrade?

Jag frågade Bernt vad det var för ljud. *Det är min mor som sitter där i gungstolen* svarade Bernt. *Förresten är din mor här också* sa han och beskrev min mor. Jag behövde inte tveka. Hans beskrivning av min mor var perfekt. *Dessutom har du två av dina egna guider här, sa han. En av dem är klädd i svart långrock. Vad bra sa jag, då kan de hjälpa mig att skriva boken. Nu*

skrattar de sa Bernt, de tycker att du åtminstone kan börja själv.

Så var det att samtala med Bernt. Andeväsen dök upp när man minst anade det. Han talade med dem och kunde återge vad de svarade och vad de ville.

Själv har jag aldrig sett några andeväsen eller några spöken. Däremot har jag upplevt en mängd andra saker, sådant som tillhör det övernaturliga. Varsel eller föraning kan man väl kalla det. Jag har drömt om människor som jag inte sett eller hört av på många år. Nästa dag har jag träffat dem på den plats där jag mötte dem i drömmen.

Sådant kan vara tillfälligheter. Men när det inträffar flera gånger, då börjar man fundera.

Våra intervjuer fortsatte. Jag spelade in dem och sedan lyssnade jag på vad som sagts och sedan skrev jag. Undan för undan växte materialet. Bernt berättade om märkliga händelser.

Det var berättelser om gamla glömda ruiner efter kyrkor och kloster, gravar och fornminnesplatser runt om i landet, där han varit med sina vinkelpinnar. Han hade också varit utomlands med dem.

Det var spöken på olika håll, mest i närheten av Jönköping. Bernt hade varit på många platser runt om i bygden. Människor ringde och ville ha hjälp. Bernt ställde alltid upp.

Som en röd tråd i Bernts berättelser gick att han ville hjälpa de människor som ringde till honom. Ryktet om honom hade spridit sig. Veckotidningar och dagstidningar skrev om Bernt.

Varje dag fick han många samtal, ibland 20-30 telefonsamtal. Det gällde borttappade nycklar, försvunna katter och ibland problem av personlig karaktär. Från hela Sverige kom samtal.

Ibland kunde det handla om relationsproblem. Oroliga människor ringde. Bernt svarade alltid och han kunde lugna och ge råd. Han kom gärna och undersökte bostäder ifråga om currylinjer eller spöken. Han tog inte betalt, kanske bara lite respengar.

Många av de människor som ringde var också mer eller mindre mediala.

Bernt hade från högre makter fått ett uppdrag, att hjälpa människor. Det gjorde han, så långt han förmådde.

Bernt hade en fast åsikt om livets mål och mening. Han hade nått en stor andlig utveckling i sitt liv. Hans kunskaper om hur vi bör leva våra liv borde också komma med. Något av hans andliga testamente.

Bernt berättade och jag skrev. Jag hade ett förslag till innehåll och utformning. Jag skrev ut det och lämnade det till honom. Var det som han tänkt sig eller vad skulle vi göra mera?

Tiden gick. Ibland mötte jag Bernt. Han hade alltid mycket att göra. Det var föredrag här och där, sammanträden och förhandlingar.

Bernt nämnde ibland att hans mor då och då kom till honom från andra sidan. Hon uppmanade honom att ta det lite lugnare. Han borde varva ner. Bernt förstod budskapet, men han hade svårt att säga nej.

Någon gång hösten 2010 nämnde Bernt att han var nöjd med vad jag skrivit. Vi diskuterade en stund om materialet. Kanske borde vi skriva något mera om Bernts barndom och ungdom? Det var jag som tog upp denna fråga. Han samtyckte.

Han skulle höra av sig när vi kunde träffas. Detta blev tyvärr inte av. Men Bernt var nöjd med mitt förslag.

Den 27 november 2011 avled plötsligt Bernt Elmer. Han hade varit inlagd på sjukhus några dagar. Han skulle i februari 2012 ha fyllt 89 år.

Det blev ett stort tomrum efter Bernt. Telefonen gick varm. Människor från alla håll ringde och ville tala med honom, fråga om hjälp. Men efter några veckor hade budet gått. Telefonsamtalen minskade.

Bland hans engagemang kan särskilt nämnas föreningen *Sökarna i Jönköping*. Där var han styrelseledamot. Han saknades aldrig på träffarna och han var den stora auktoriteten när det gällde frågor om livets mål och mening. Han kunde ge enkla svar på svåra och invecklade frågor.

Det var där som jag först träffade Bernt. Det var vid ett tillfälle när han själv höll föredrag.

Maya-kalendern var ett ämne som intresserade honom. Bernt var intresserad av allt som rörde sig i tiden. Han var samtidigt en mycket ödmjuk person. Han lämnade lugnt sin åsikt i det som diskuterades. Han försökte inte övertala.

Den 13 april 2012 besökte vi Bernts hustru Monika i hennes bostad i Huskvarna, min hustru och jag. Monika berättade att denna dag hade en person ringt och frågat efter Bernt. När hon talade om att Bernt var död började personen gråta och lade på luren. Bernt var för många människor en hjälpare i nöden.

För mig uppstod nu frågan hur jag skulle göra med mitt förslag till bok. Det var Bernt själv som väckt frågan. Han ville berätta. Han ville föra ut sitt budskap om livets mål och mening.

Bernts familj har läst förslaget och har inget emot att det kommer ut i bokform.

Därmed har jag fullföljt den avsikt som Bernt hade när han första gången tog upp frågan och sade: *Du skall skriva en bok åt mig.*

Jag tror personligen på Bernts budskap som han gett uttryck för i boken. Jag delar i stort hans åsikter.

Redan vid vårt första samtal nämnde Bernt till mig: *Du kommer att lära dig en hel del under detta arbete.* Han hade rätt. Jag har lärt mig mycket genom de samtal jag haft med honom.

Bernt hade medkänsla. Han var en *kärlekens apostel*, ett öppet fönster mot himlen, till andra sidan.

Resten av denna bok är Bernts egen berättelse och hans budskap till oss jordevandrare.

Jönköping i november 2012

Arne Ivarsson

Förord

Det är något bortom bergen, bakom blommorna och sången. Det är något bakom stjärnor, bakom heta hjärtat mitt. Hör, någon går och viskar, går och lockar mig och beder. Kom till oss, ty denna jorden den är icke riket ditt.

Dan Anderson

Detta var Dan Anderssons vittnesbörd om livet. Många av oss har säkert haft liknande funderingar. Alla människor brottas mer eller mindre med frågan om livets mål och mening.

Vi vet att vårt jordiska liv tar slut någon gång. De flesta av oss tror att livet har en fortsättning på andra sidan graven.

Jag vill här ge mitt svar på frågan om livets mening och vad som följer efter jordelivets slut.

Vår själ är odödlig. Vi är alla bärare av evigheten. Vi har evigheten inom oss. Vår jordiska kropp har vi bara till låns någon tid. Vår själ lämnar kroppen vid jordelivets slut och går tillbaka till ljuset på andra sidan.

Andevärlden, eller himlen, väntar på oss alla. Döden är endast en övergång, en återgång till det verkliga livet på den ljusa sidan, den andra sidan. Vi behöver därför inte vara rädda för döden. Vi kan se döden som *en vinning*.

Vi människor har i alla tider trott att ett annat liv väntar oss efter döden. Redan Platon hävdade för mer än två tusen år sedan att själen var odödlig. Vår själ existerade redan innan den vid födelsen knöts till en viss kropp. Efter kroppens död fortsätter själen sitt eviga liv. Vårt liv här på jorden är endast en svag spegling av det verkliga livet på andra sidan. Så långt Platon.

Under vårt liv här på jorden har vi då och då besök från andra sidan av anhöriga som avlidit tidigare. De kommer hit för att hälsa på oss. De vill se hur vi har det och de vill också hjälpa oss. De vill ge oss råd och vägledning. De flesta av oss ser ingenting av dessa besök. Men vi kan ibland ha någon lätt förnimmelse av att känna oss iakttagna. Vi kan ana deras närvaro.

Det finns människor som lättare kan se dessa andeväsen. Jag har fått denna mediala gåva eller förmåga. Det är en gåva att kunna ha kontakter med andra sidan.

Denna bok handlar om sådant som för många är oförklarligt. Den handlar om spöken och om problem som de ställer till med. Den handlar också om andeväsen, avlidna anhöriga som är här och hälsar på oss.

Många människor har svårt att tro på sådant. Andra ställer sig avvaktande. Vissa människor tror helt eller delvis att det förekommer olika slag av andeväsen omkring oss. Numera är det fler och fler som accepterar detta. Tidningar och TV har fler och fler program om sådant. Vi kan se detta som ett ökat intresse för andlig och personlig utveckling.

Vi lever i en tid när frågor och tankar som rör andevärlden blir mer och mer accepterade. Inte minst har berättelser om *nära döden-upplevelser* blivit mer och mer uppmärksammade.

I gamla tider var det svårt att prata om spöken och andeväsen. Man kunde berätta spökhistorier för varandra, men längre gick man inte. Kanske ansågs det också vara *syndigt* att tro på sådant.

I denna bok vill jag berätta om mina egna upplevelser och om min syn på jordelivets *mysterier*. Jag vill lämna min syn på det uppdrag som vi har här under jordelivet och jag vill berätta om själens eviga liv.

Jag vill också berätta om tankens kraft. Jag vill berätta om våra möjligheter att med goda tankar och med goda gärningar få ett bättre liv. Ett liv med mera kärlek och ökat välbefinnande.

Bernt Elmner

Om mig själv

Jag föddes i Forserum 1923. Jag utbildades till ingenjör i Stockholm och där studerade jag också ekonomi. Jag var sedan en tid anställd vid Kähns fabriker i Nybro. Därifrån kom jag till Huskvarna i slutet av 1950-talet. Där blev jag anställd vid Husqvarna AB som produktionsingenjör.

Mina arbetsuppgifter rörde tillverkningen av motorcyklar, senare också motorsågar. Senare kom jag till projektavdelningen. Jag satt också med som SIF-representant i bolagsstyrelsen. Jag pensionerades 1988.

Min tid som pensionär fylldes av allehanda. Jag har under lång tid varit aktiv i pensionärsrörelsen. Jag har under 20 års tid varit ordförande i PRO Huskvarna. Jag avgick som ordförande i början av 2009 men stod kvar som ledamot av styrelsen.

Eftersom Bernt avled 2011 har författaren här fått fylla i något här nedan.

Bernt var vice ordförande i kommunala pensionärsrådet. Ordförande där var ett kommunalråd. Han var också ledamot av beredningsgruppen för kommunala pensionärsrådet. Han kallades ofta till överläggningar när det gäller äldrefrågor i Jönköpings kommun.

Han var styrelseledamot i SIF:s pensionärsförening, *Unionen seniorer* och ledamot av Brottsförebyggande rådet i Huskvarna.

Han var ledamot av brukarstyrelsen vid två äldreboenden i Huskvarna, i den ena av dessa som ordförande.

Han var ledamot av styrelsen för föreningen Sökarna i Jönköping, som har livsfrågorna som huvudämne. Vidare var han medlem av Jönköpingsbygdens genealogiska förening.

Många av dessa engagemang hade Bernt kvar ännu vid sin bortgång. Bernt var till sin natur intresserad och engagerad. Detta var författarens anmärkning. Nu får Bernt berätta resten om sig själv.

Detta var mina engagemang i formella sammanhang. Min huvudsakliga uppgift här i livet är att hjälpa människor. Det är den största uppgift som en människa kan ha. Varje dag ringer människor och ber om hjälp. Jag gör vad jag kan för att hjälpa dem.

Jag är sedan många år gift med Monika och vi har två döttrar. En av dem bor i Stockholm och den andra bor i Amerika.

Hur det började

När jag var 16-17 år såg jag en man gå omkring med slagruta för att söka efter vatten. Jag blev intresserad och bad att få låna slagrutan. Jag upptäckte att jag själv kunde känna var det fanns vattenådror. Jag kände på vilket djup vattnet fanns och hur mycket vatten som fanns och om det var bra vatten.

Jag blev intresserad av andra, liknande energiformer, jordstrålning, currylinjer och hartmannlinjer.

Jag ville inte okritiskt godta sådant som andra berättat. Jag gjorde mina egna undersökningar. Detta blev också en del av min personliga utveckling på det mediala området.

I mitt barndomshem fanns ingen som hade medial förmåga. Men en bror till min farfar hade förmåga att bota sjukdomar. Han kallades ibland till människor vid olika sjukdomstillstånd.

Jag har medial förmåga och jag ser som min huvuduppgift att hjälpa människor. Efter några tidningsartiklar som handlat om mig och mediala frågor har jag blivit mer och mer efterfrågad. Människor som fått problem av olika slag kontaktar mig för att få hjälp.

En stor del av min dagliga verksamhet består av att på bästa sätt hjälpa människor. Jag tar ut kraftfält i deras bostäder, jag avlägsnar spöken och jag försöker att i övrigt svara på människors bön om hjälp.

Jag är ofta kallad till grupper och föreningar för att berätta om mina upplevelser och erfarenheter i olika ämnen.

Mina mediala upplevelser började i barndomen, men på den tiden talade man inte gärna om sådant. Spöken eller kontakter med andevärlden var det då förbjudet att tala om. Jag höll länge detta för mig själv.

Det var först i 50-årsåldern som jag tog mina första steg in på den mediala *banan*. Det började med att jag besökte en *seans*. Den hölls av en kvinna från Borås. Hon var ett mycket bra medium.

Jag fick vid detta tillfälle kontakt med min avlidna mor. Därefter har min mor flera gånger tagit direkt kontakt med mig och informerat mig om min vidare roll i tillvaron. Hon har också informerat mig om mina hjälpare eller guider som skall hjälpa mig under jordelivet här.

Med slagruta

Slagrutan har sedan urminnes tider varit det redskap som *kloka gubbar och gummor* använt för att söka efter vatten. Med slagrutan kunde de känna var vattenådern fanns i marken, vilket djup den låg på och hur mycket vatten ådern kunde ge. Dessutom måste vattnet vara drickbart. Det kunde de också ge svar på.

Vissa människor är så känsliga att de även utan slagruta kan känna var vattenådrorna finns. Det är inte själva slagrutan som ger svaret på frågorna. Det är per-

sonen själv, den som håller i slagrutan och gör undersökningen, som finner svaren.

Människor i gamla tider var noga med att undvika vattenådrorna när man skulle bygga hus. Enligt gammal folktro blev man sjuk av att ha sin sovplats över en vattenåder.

Allt vatten som rör sig i marken innehåller energier och detta kan ge upphov till sjukdomar. Därför byggde man i gamla tider inte sina hus ovanpå en vattenåder.

Alla människor har inte förmågan att med slagruta känna av vattenådror eller annan jordstrålning. Men två av tre personer brukar få utslag med slagrutan när de försöker.

Jordstrålning

Det finns flera olika slag av jordstrålning. Den mest kända strålningen kommer från vattenådror. Dessa följer inga bestämda mönster utan kan finnas var som helst i naturen.

Våra förfäder kände till jordstrålningen. Deras erfarenhet var att strålningen inte var nyttig. Jordstrålningen kunde skada hälsan. Man skulle akta sig för denna strålning, inte uppehålla sig i den. Slagrutan har förmodligen använts i årtusenden.

Två tyska doktorer beskrev på 1950-talet olika slag av jordstrålning. De hette Manfred Curry och Ernst Hartmann.

Dessa jordstrålningslinjer går i ett rutmönster över jordytan. Hela vår jord omges av ett rutnät av dessa energilinjer. De har sina namn efter dessa tyska läkare och kallas currylinjer och hartmannlinjer.

Currylinjerna går diagonalt med väderstrecken, i nordvästlig-sydöstlig riktning med ca fyra meter mellan linjerna. Varje ruta blir således ca 16 kvadratmeter. Hartmannlinjerna bildar ett mindre rutnät och är svagare. Dessa linjer går nästan parallellt med väderstrecken och har ett mellanrum på drygt två meter.

Soldattorpen i våra svenska byar placerades alltid så att väggarna gick utmed currylinjerna. En kronans soldat fick inte ta skada av att ha sin säng mitt på en currylinje eller en vattenåder. Av 153 soldattorp i Jönköpings län var inte ett enda placerat så att någon currylinje gick genom huset. .

Man var mån om att soldaterna skulle vara friska och genom att torpen byggdes i curry-linjer hamnade alla *farliga* kors i knutarna i torpet. Soldatens sovplats blev skyddad.

I Sverige fanns i äldre tider en militär grad som kallades *rutgångare*. Denne hade till uppgift att kontrollera var vattenådror och currylinjer fanns.

Även för andra bostadshus i det gamla bondesamhället gällde det att undvika currylinjer och vattenådror.

Husbyggarna i gamla tider hade sålunda lärt sig att undvika både vattenådror och andra energilinjer. Alla

byggnader var byggda så att ytter- och mellanväggar sammanföll med curry- eller hartmannlinjer. Under 1800-talet började man i Sverige frångå dessa traditioner. På Åland som hörde till Ryssland levde traditionen kvar ända in på 1900-talet. I *Österlandet* byggs fortfarande husen efter dessa linjer.

Dessa Curry- och Hartmannlinjer kan inte påvisas med några tekniska instrument. Därför kan fenomenet uppfattas som humbug eller vidskepelse av många. Känsliga personer kan *förnimma* dessa linjer med sina händer, men vanligen använder man slagruta eller vinkelpinnar.

Jag kan tillägga att kyrkor däremot byggdes utmed hartmannlinjerna.

Hundar väljer själva att sova på en plats där ingen jordstrålningslinje finns. Katter däremot sover gärna på en currylinje. Harar väljer också gärna sin sovplats på en sådan linje.

En professor från Lund, Leif Floberg, har hävdat att currykryssen är förklaringen till en rad medicinska problem. Han har fastställt den farliga strålningsfrekvensen i jordstrålningen till 0,0333 Hertz.

Om man dessutom vistas i en miljö med stora andra magnetfält menade Floberg att dessa förstärker en skadlig inverkan på människan. Floberg har också i bokform beskrivit Curry-näten och Hartmann-näten.

Fåglar flyger efter currylinjer och får och myror följer också dessa linjer.

Energifält kan man finna på platser av olika slag, kyrkor, kyrkogårdar, förhistoriska gravplatser, domarringar och andra fornminnesplatser. Detta ämne har alltid intresserat mig och därför vill jag nämna något mera om energi och energifält.

Energier

Allt här i vår tillvaro är energi som vibrerar med olika frekvenser, alltså olika snabbt. Tankar, känslor, fysisk materia, ja allt är energi som vibrerar med olika hastighet. Inget i universum kan försvinna utan bara ändra vibrationsfrekvens eller omvandlas.

Man kan med slagruta eller vinkelpinnar mäta energierna på det mesta. Varför skall man göra det kanske någon frågar? Jo för att få en större förståelse för att allt inte är det man ser, hör och kan ta på.

Vi västerlänningar har svårt att tro på sådant som vi inte kan se eller ta på. Men det finns något mer än det som ögat kan se. Det finns inuti oss själva. Det är våra egna inneboende krafter, intuitionen, den *inre rösten*.

Kalla den vad du vill, den andliga/metafysiska verkligheten.

Varje människa är ett energifält som består av en uppsättning tankar och övertygelser som förs ut och påverkar världen.

Allting, inklusive vi själva, är inget annat än fält av energi eller ljus som växelverkar och påverkar varandra. Vetenskapen påvisar att människan i huvudsak är ett elektriskt fält.

Ett öppet sinne och en slagruta är allt du behöver om du vill utforska detta okända. Kanske också en vänlig knuff i rätt riktning och lite kunskap i hur de mest vanliga energilinjerna går. Därefter kommer du att upptäcka nya världar och nya okända verkligheter.

I många år har jag på begäran av människor undersökt bostäder för att söka currylinjer med tanke på att undvika olämpliga sovplatser. Min slagruta består av ett par vinkelpinnar av ståltråd.

Jag hjälper inte bara privatpersoner. Jag har anlitats också av hembygdsföreningar och av myndigheter för att söka efter svar på frågor som rör kyrkogårdar, fornlämningar och annat.

Det mest intressanta enligt min mening är att mäta kraftfält i stenar. Olika stenar har olika kraftfält. Jag kan mäta om stenen har ett positivt eller negativt kraftfält i och omkring sig. Bergkristaller har fin energi som påverkar människan positivt.

Därför vill jag rekommendera varje man att ge sin hustru en bergkristall i gåva. Det kan vara nyttigt både för hälsan och för relationen.

Kristaller har en egen personlighet, beroende på färg, form, storlek och materiell uppbyggnad. Vi använde kristaller i radioapparater för att nå ut i etern och för att ta emot signaler utifrån. Vår planet gör detsamma. Jorden kommunicerar med resten av kosmos med hjälp av sina inlagrade kristaller i sten, berg och andra mineralkällor.

Kristaller förstärker den kraft som redan finns i atmosfären, naturen och i människan. Kristaller har ledande, genererande, reflekterande, attraherande och repellerande egenskaper.

Den som äger en kristall märker att den drar till sig krafter som den själv består av. Är den oren drar den till sig mer orenhet. Är den ren drar den till sig annat som är rent och upphöjt. Den förstärker vår styrka eller vår svaghet. Kristaller har en stark kraft. Vi bör ha respekt för den.

I många tusen år har människor använt kristaller och stenar på en mängd olika sätt. De har använts till att bota sjukdomar. De har ansetts ha magiska krafter och även att de hjälper oss att få kontakt med andevärlden.

Många används som ädelstenar i smycken, dels för att de är vackra, men också för att de anses ge tur och lycka till den som bär den. Kristaller innehåller mineral som ingår i allt som finns på jorden - människor, djur,

växter och sten. En kristall är en kemisk sammansättning av olika ämnen som har övergått från flytande till fast form i regelbundna former.

Vi människor påverkas av kristaller på olika sätt, likaväl som vi påverkas av färger och ljud. Kristaller kan användas för att få klarhet eller hjälp i vår andliga utveckling. De används vid meditation eller healing, eller bärs i en liten påse eller i ett smycke.

Med hjälp av kristaller kan vi vidga vårt medvetande. De kan aktivera vår intuition, skärpa våra sinnen och intellekt. De kan fokusera våra helande förmågor, stärka vårt nervsystem och våra energifält.

När vi använder kristaller kan vi alltså använda den för att öka vår egen personliga kraft.

Även vi människor har ett energifält, en aura, omkring oss och även detta går att konstatera med hjälp av slagruta. Detta energifält är ett skydd för oss. En gång träffade jag en kvinna som inte hade någon sådan aura omkring sig. Detta påverkade henne negativt och hon var svag och känslig.

Jag har under årens lopp varit på många platser med mina vinkelpinnar. På Skottland finns en gammal kyrka som heter Rosslyn Chapel. Den ligger strax söder om Edinburgh. Kyrkan har en mycket spännande historia. Bland annat var kyrkan under en tid mötesplats för Skottlands tempelriddare. Kyrkan blev känd genom boken *Da Vinci-koden* av Dan Brown.

Enligt legenden skall den heliga kalken, den bågare ur vilken Jesus och lärjungarna drack vinet vid deras sista måltid, ha blivit inmurad i denna kyrka. Ingen vet med bestämdhet längre var i kyrkan den blev inmurad. Jag har varit där och sökt efter den heliga kalken och jag har genom mina vinkelpinnar fått ett besked.

Jag har också undersökt andra historiska minnesplatser, gravfält, domarringar och gamla kyrkogårdar. Jag har i åtskilliga fall kunnat bidra med information om mycket sådant.

Vid domarringarna går energiströmmar runt stenarna. Det går positiva energiströmmar medsols och negativa energiströmmar motsols. Kyrkor och kyrkogårdar är egentligen stora kraftfält. Inuti kyrkor finns positiv energi men utanför kyrkor finns negativ energi.

I Byarum i Vaggeryds kommun låg en gång för länge sedan ett kloster. Det grundades på 1170-talet och fanns kvar här fram till 1230-talet. Sedan flyttades klostret till Sko Kloster i Uppland.

I Byarum visste man nu inte längre exakt var klostret hade legat. Jag blev kallad dit för att med mina vinkelpinnar undersöka detta. Jag lyckades få fram var klostret låg, med dess olika byggnader och rum. I närheten har en gång legat ett slott. Jag har också varit där och gjort undersökningar.

Svarttorps gamla kyrka ersattes 1868-70 av en ny kyrka och den gamla kyrkan revs. Ingen visste längre

hur den gamla kyrkan såg ut. Jag blev tillfrågad och var där och gjorde en undersökning. Jag fick då fram en klar bild av hur kyrkan sett ut.

Det har senare anträffats en gammal teckning i stiftsbiblioteket i Växjö som visade Svarttorps gamla kyrka. Denna teckning stämde väl överens med den bild av kyrkan som jag fått fram.

I samband med att kyrkan revs flyttades också lämningarna efter dem som begravts inne i kyrkan. Dessa skelett samlades till en gemensam grav på kyrkogården. Jag kunde vid min undersökning konstatera att det fanns flera skelett kvar som inte flyttats. De hade tidigare inte anträffats och blivit kvar. Det gällde skelett av barn.

Jag har också varit på Boeryds gamla gravfält utanför Taberg och gjort undersökningar. Där finns 17 domarringar, två treuddar och 12 fristående stenar som markerar gravar.

Jag har varit där på uppdrag av hembygdsföreningen för att undersöka dessa lämningar. Bland annat undersökte jag om det där funnits några husplatser. Det fanns inga synliga lämningar efter sådana, inga grundstenar eller liknande. Vid mina undersökningar kunde jag konstatera att ett stort antal hus hade funnits på platsen. Jag kunde också åldersbestämma dessa till 500-talet e. Kr.

Jag undersökte också en stensatt försänkning, 70 – 80 cm djup. Frågan var vilken funktion denna försänkning haft.

Jag kunde konstatera att detta varit en samlingsplats för kvinnor. De samlades där i avsikt att lättare bli havande.

Varsel, föraning

Varsel brukar anses vara någon form av telepati, tankeöverföring. De allra flesta människor har åtminstone någon gång upplevt detta. Det kan vara en föraning av något som skall hända. Vanligtvis brukar det bestå av att man hört eller sett någon komma. Sedan brukar denna person komma. Man kan också möta en person i drömmen. Sedan möter man den personen nästa dag, exakt så som i drömmen.

Varsel kan också bestå av att man i förväg fått något slag av visshet om ett dödsfall.

Jag känner då och då av framtida händelser. Jag vet inom mig att något skall hända. När en broder till mig avled för en tid sedan hade jag en tid känt att detta skulle ske. Jag känner också när något skall hända mig själv, men jag vet inte vad som skall hända.

Denna förmåga tycker jag inte om, Jag skulle gärna vilja slippa den, men den bara finns.

För ett par år sedan blev jag inlagd på sjukhus. Orsaken var tarmvred. Jag opererades och allt gick bra.

Jag var snart hemma igen. Men en tid innan tarmvredet drabbade mig hade jag då och då för min inre syn sett en bild av några byggnader.

På sjukhuset gick jag upp från min sjuksäng och tittade ut genom fönstret. Då fick jag se en bekant syn. Där såg jag exakt samma bild med byggnader som jag för en tid sedan sett för min inre syn.

Under hösten 2007 hade jag en föraning av att något skulle hända. Jag visste inte vad, bara att något var på gång. Denna händelse uppenbarade sig i form av att jag under bilfärd blev påkörd bakifrån. Påkörningen blev lindrig. Inga personskador uppstod. Känslan av att något skulle hända var därefter borta.

Jag har tidigare haft sådana föraningar. Vid ett sådant tillfälle var jag kallad till en plats för att driva ut spöken. Jag gick då uppför en trappa och plötsligt föll denna ned. Jag följde med i fallet och skadade ryggen. Att något skulle hända hade jag då haft en föraning om.

Hur kan vi då förklara sådana föraningar? Vad är varsel? Våra liv här på jorden är planerade. Vi har själva planerat våra liv från andra sidan. I denna planering ingår en mängd olika detaljer som livet skall innehålla.

Mediala personer kan ibland erinra sig brottstycken ur denna planering och detta kan ta sig formen av varsel eller föraningar. Det är minnesglimtar från livsplanen som dyker upp. Livsplanen återkommer jag till längre fram i denna bok.

Försvunnen och ihjälslagen

En kvinna från Värmland ringde mig. Hon hade av en bekant fått uppgift om mig. Hon var orolig för sin broder. Denne var försvunnen och hon frågade om jag kunde veta vad som möjligen hänt. Jag fick genast fram en klar bild av att något allvarligt hänt hennes broder. Det var ingen vacker bild som jag såg.

Jag såg att brodern tillsammans med två andra män varit på en restaurang och där blivit oense. De båda männen hade sedan på en sjöstrand misshandlat hennes broder mycket brutalt. Av denna misshandel dog han.

Jag fick också fram en bild av att männen därefter kastade kroppen i vattnet. Av de båda männen var den ene mindre och den andra större. Båda männen deltog i misshandeln. Men den mindre av dem var mera aktiv och aggressiv i sin misshandel. Jag berättade för kvinnan vad jag för min inre syn sett och att hennes broder var död.

Senare ringde kvinnan och berättade att polisen sökte efter mannen genom draggning i sjön. Jag fick då fram en bild av att kroppen inte fanns där polisen just då sökte. Kroppen låg längre bort intill en vassrugge. Jag meddelade detta till kvinnan.

Kvinnan meddelade i sin tur denna iakttagelse till polisen och vid eftersökning på den angivna platsen återfanns kroppen. Kvinnan hörde senare av sig till mig och berättade att polisen gripit de två misstänkta männen. Däremot vet jag inte något om den fortsatta rättsprocessen.

Försvunnet

Människor vänder sig ofta till mig om problem av skilda slag. En del vill ha hjälp att bli av med spöken. Andra ringer om relationsproblem. Ibland är det problem som de inte ens kan beskriva eller är helt säkra på själva.

En och annan ringer om försvunna saker. Försvunna djur är heller inget ovanligt.

En kvinna ringde till mig och berättade om sina försvunna bilnycklar. Hon brukade alltid lägga sina bilnycklar på ett bord i hallen. Alltid på samma plats.

En dag var nycklarna ändå borta och hon sökte överallt men de fanns inte. Hon tog fram sina reservnycklar och under någon vecka använde hon dem. De andra nycklarna var borta.

En dag när hon gick runt och vattnade sina krukväxter i fönstren råkade ett par vattendroppar komma på fönsterbrädan. Bara ett par droppar. Hon torkade bort dropparna och gick vidare.

Hon tog sedan reservnycklarna till bilen och skulle åka till jobbet. Hon stod så i dörren och såg bort mot fönstret där hon ögonblicket innan torkat bort några vattendroppar.

Just där vattendropparna kommit, och hon torkat bort dem, där låg nu originalnycklarna till bilen. Hur kan sådant ske undrar någon?

Spöken kan ibland ställa till med ofog. Men det kan vara andeväsen från avlidna anhöriga som på något sätt velat ge sig tillkänna. Detta var ett sådant exempel.

Försvunnen plånbok

En kvinna ringde till mig och var bekymrad. Hon hade förlorat sin plånbok. Hon hade varit och handlat. När hon återkom till bilen lade hon av gammal vana sin plånbok till höger i bilens framsäte. Sedan visste hon inte vad som hänt. Kanske hade någon kommit förbi och sett plånboken och stulit den. Hon kände mig och visste att jag *kanske kunde se* något.

Jag kunde svara genast. Plånboken är inte stulen, det kunde jag säga direkt. Jag kunde också påstå att plånboken fanns någonstans i kvinnans närhet, i hennes bostad. Hade hon tittat i sin väska, undrade jag.

Jo, det hade hon gjort, där fanns den inte. Vi samtala-
lade en stund och under tiden råkade kvinnan sparka till sin väska som stod intill henne. Ur väskan ramlade kvinnans plånbok, just som för att tala om att här finns den. Min känsla stämde.

En man ringde en kväll och frågade om sin försvunna plånbok. Jag fick genast en bild av att plånboken fanns på en plats där mannen varit tidigare på eftermiddagen. Jag frågade var han hade varit. Jo, han hade stannat till på en trafikolycksplats. Jag kände att plånboken fanns där och jag uppmanade honom att åka tillbaka till den platsen.

Efter någon tvekan gjorde mannen det. Det var på kvällen och det var mörkt. Med ficklampor lyste han sig fram och i diket vid olycksplatsen återfann han sin plånbok.

I andra fall med försvunna plånböcker har jag kun-
nat lämna besked om att det är någon person som stulit

den, att pengarna är borta men att körkortet kommer tillbaka.

Försvunna glasögon

En kvinna ringde och frågade efter sina försvunna glasögon. Hon hade sökt efter dem, men de var försvunna. Jag fick fram en bild av att glasögonen låg på en gräsmatta och beskrev platsen för kvinnan. Vid eftersökning fann hon glasögonen där.

Efter en tid ringde kvinnan igen. Glasögonen var åter borta och hon kunde inte finna dem. Denna gång kunde jag berätta för kvinnan att glasögonen nu var definitivt borta och inte skulle kunna återfinnas.

Försvunna katter och hundar

En dag ringde tre bekymrade kattägare. Deras älskade katter hade försvunnit och de frågade mig var de fanns. Jag kunde då *frammana* för mig bilder av deras försvunna katter. Jag kunde se dem där de just då befann sig. Jag beskrev detta för dessa tre kattägare som från skilda orter ringt till mig. Detta leder i vanliga fall till att katten kommer tillrätta. Ibland ringer djurets ägare senare och berättar om en lycklig återförening.

I ett av fallen hade kattens ägare ringt ett annat medium. Detta medium hade lämnat ett liknande besked som det jag lämnade. I detta fall hade katten sökt sig till en bondgård i närheten. Det är svårt med försvunna djur. Katter rör sig hela tiden och därför kan den bild av omgivningar som jag ser för min inre syn hela tiden skifta och förändras.

I ett hyreshus i Göteborg fanns en svart och vit katt. Det var en innekatt som fann sig väl tillrätta inomhus. Men katten hade ändå kommit ut genom ett vädringsfönster. Matte var vid tillfället inte hemma och upptäckte inte förrän på kvällen att katten var borta.

Lägenheten fanns på andra våningen och hade fönster mot husets baksida. Katten var försvunnen och fanns inte alls i närheten. Kattens ägare ringde mig. Jag berättade att på husets framsida skulle hon kunna se katten stå invid ett träd. Jag kunde också tala om att *katten ser rädd ut*.

Kattägaren fann sin katt, precis så som jag sagt.

Försvunnen hund

En kvinna ringde till mig och berättade att hennes hund hade försvunnit. Hon trodde att den var skadad. Jag fick genast fram en bild av hennes hund och att den fanns i ett terrängavsnitt. Jag fick en bild av att hunden skulle klara sig hem själv, även om det kunde ta tid.

Ett par dagar senare meddelade kvinnan att hunden kommit hem. Den var lätt skadad och hade förmodligen haft besvär med att ta sig hem.

Försvunna tjurar

En bonde ringde och berättade att hans trettio tjurar var försvunna. Han hade letat, men utan resultat. Jag fick fram en bild för min inre syn och kunde beskriva för bonden var de fanns. Han letade då på den plats jag anvisat och fann där 29 av tjurarna. En tjur var fortfarande borta men kom tillrätta senare. Denne hade smugit sig in i en annan besättning i närheten.

Spöken och andeväsen

Alla människor kan inte se spöken eller ens känna deras närvaro. Vissa människor tror att spöken finns. Andra människor tror inte alls på spöken. Eller kanske de inte vill tro på spöken? Det finns människor som är rädda för spöken och *väljer bort spökena*.

Spökhistorier har däremot under alla tider varit gångbart. Och visst är det märkligt att spöken är fullt accepterade under alla helgons dag. Att då klä ut sig till spöken och vampyrer har rötter i gamla tiders keltiska och irländska traditioner. Man ville då skrämman bort alla onda väsen. Man trodde också att de döda denna natt skulle återvända hem. Därför försökte man vägleda dem med eldar.

Våra dagars halloween-spöken vet kanske inget om de gamla traditioner som ligger bakom dagens urgröpta pumpor, vampyrmasker av plast och annat liknande.

Ingen behöver egentligen vara rädd för spöken. De kan inte göra oss mera skada än vad vi själva tillåter. Spöken har genom TV-program blivit alltmer accepterade, nästan *rumsrena*. Ingen behöver nu längre skämmas för att han eller hon tror på spöken.

Det var på 1980-talet som jag mera påtagligt hade mina första kontakter med spöken och andeväsen. Det kom inte som någon överraskning. Jag hade känt av dem långt tidigare. I 50 års tid hade jag känt något slag av överjordisk närvaro. De första kontakterna var med

mina egna hjälpare eller guider. Sådana som varje människa har med sig under jordelivet.

Vid ett tillfälle var jag i Nässjö och höll ett föredrag i något ämne. Bland åhörarna satt en ung flicka. Jag såg då hennes hjälpare som i form av andeväsen från andra sidan var med henne. Efteråt talade jag med flickan och berättade detta för henne. Hon var själv helt ovetande.

I början av 1990-talet började människor kontakta mig för att få hjälp med att driva bort spöken. Det började i liten skala. Efter en artikel i en veckotidning blev det flera människor som kontaktade mig. Det har senare varit flera tidningsartiklar och därefter har det bara gått vidare.

De människor som kontaktar mig har helt påtagliga problem med spöken och behöver hjälp. Spöken har därför kommit att bli en omfattande arbetsuppgift för mig. Varje vecka är jag på en eller flera platser och hjälper människor att komma tillrätta med dessa problem.

När en människa dör är det bara kroppen som dör. Själen lämnar kroppen och går över till andra sidan och lever vidare där.

Om livet på andra sidan berättar jag mera om längre fram i denna bok.

Men det är inte alla själar som genast kommer över till andra sidan. Det finns de som för någon tid stannar kvar här på jorden och blir spöken.

Spöken är sådana *osaliga andar*, människor som dött men som ännu inte kommit över *till andra sidan*.

De är kvar här och stjälar energi från levande människor. Ibland ställer de också till med lite besvär. Människor som upplever dessa spöken hemma hos sig kan bli mycket skrämda.

Spöken kan egentligen jämföras med helt vanliga levande människor, men utan kropp. På ett sätt kan de ha det ganska bra. De har ingen kropp att ha besvär med. De har inga krämpor eller sjukdomar. Men de har ingen utveckling att se fram emot. De är hemlösa och har hamnat på en *återvändsväg i livet* och kan inte komma vidare.

De måste ha hjälp för att komma ur sin situation. Det får de också, förr eller senare. Deras anhöriga försöker hjälpa dem att komma vidare, över till ljuset på andra sidan.

Människor med medial förmåga har lättare att känna närvaron av spöken, och att få kontakt med dem. Mediala människor har en ljusare aura. Spöken ser detta ljus och dras då till sådana människor.

Mediala människor drabbas på detta sätt mera av spöken. Alla dessa har inte den mediala förmågan att själva bli av med spökena och måste ha hjälp.

Jag har under årens lopp talat med många spöken. Många av dem har inte ens vetat om att de är spöken, att de är avlidna. De har trott att de fortfarande levde. När de börjat förstå sin situation har många av spökena ändå inte velat komma över till andra sidan. Det har då fått bli övertalning.

Det har blivit samtal med spökena. Jag har frågat dem om de inte vill återse sina anhöriga som redan finns där på andra sidan. Därefter har de flesta slutligen gått med på att lämna den plats som de spökat på.

Jag har på detta sätt under årens lopp fått hjälpa många spöken över till ljuset på andra sidan. Det är viktigt att dessa förvirrade och olyckliga varelser får hjälp att komma vidare. De behöver komma loss från sin *återvändsväg*.

De spöken som inte accepterar detta kommer förr eller senare ändå att komma över till andra sidan. Men den tid som de varit spöken kan för dem betraktas som en förlorad eller bortspilld tid i deras personliga utveckling. Det finns exempel på spöken som på detta sätt förspillt mycket lång tid.

Jag har också träffat spöken som känt till att de är döda. Men de har inte känt till hur de skulle komma vidare. De har varit rädda och har dragit sig undan när ljusvarelser närmat sig. Sådana spöken är det givetvis mycket tacksamt att hjälpa över till den andra sidan.

När det gäller att hjälpa spöken över till andra sidan får jag alltid hjälp av ljusvarelser. De kommer från andra sidan och möter dem. Spökena brukar då själva under samtalets gång uppge att de ser dessa ljusvarelser som möter dem och hjälper dem över.

Ett gemensamt drag för många spöken är att de under sin livstid här på jorden inte hade någon tro på

Gud. De trodde inte på något liv efter döden. De trodde inte på någon himmel eller något liv på andra sidan.

Därför blev de spöken. Bland alla de spöken som jag under årens lopp haft kontakt med har jag ändå inte upplevt att något av dem lidit eller farit illa. Däremot behöver de hjälp med att komma vidare.

Här följer så ett litet urval av alla de spökuppdrag som jag haft under de senaste åren.

Hotellspöken

På ett hotell i Jönköping hände det ibland sådant som ingen kunde förklara. Mystiska händelser inträffade. Detta mystiska hade pågått under många år och ingen kunde ge någon förklaring till det som hände.

När alla rationella förklaringar var uttömda var spöken till slut den enda förklaringen. Tidigare innehavare av hotellet kunde berätta om händelser som inte kunde förklaras på något annat sätt än att det varit spöken som legat bakom händelserna.

Nattpersonal kunde berätta om hur ljus tändes och släcktes utan någon mänsklig medverkan. Dörrar öppnades och stängdes och kalla vindpustar kom svepande. Man kunde också höra steg i övre korridoren utan att någon var synlig där.

Hotellgäster har berättat om att en kvinna med ett barn i famnen visat sig i ett av rummen. I ett annat rum hade en gäst blivit knuffad ur sängen.

I ett rum där en hotellgäst uppehöll sig dök plötsligt en man upp och ropade hans namn. Hotellgästen blev förvånad och reste sig upp. Då försvann mannen/spöket. Men hotellgästen kände att någon tog ett hårt grepp om hans arm. Det var så hårt att ett blåmärke sedan var kvar på armen.

Det förekom att hotellgäster kom ned till receptionen nattetid och bett att få ligga i en skinnsoffa i receptionen eftersom det var spöken på deras rum.

Hotellpersonalen kontaktade mig och i samförstånd med hotellets ledning besökte jag hotellet. I sällskap med några ur personalen gjorde jag en undersökning av olika lokaler.

Jag började med konferensavdelningen. Där kändes vid pentryt att energier fanns. Vi fortsatte och kom till en sal på andra våningen. Där fick jag kontakt med ett spöke. Det var en lång och mörk man. Han berättade att han hade dött på 1800-talet och att han nu bodde på hotellet. Jag informerade honom om situationen och erbjöd honom hjälp att komma över till andra sidan.

Mannen accepterade detta och jag hjälpte honom över till den ljusa sidan. Därefter kände jag inga energier mera av honom. Han hade lämnat hotellet och flyttat över till sitt rätta hem.

På hotellets tredje våning fick jag kontakt med en ljus kvinna i 20-årsåldern, ett spöke. Jag frågade vem hon var. Hon berättade att hon omkommit i en brand vid mitten av 1800-talet. Hon hade bott tillsammans med sina föräldrar, lite längre bort på gatan.

Hon berättade vidare att hennes pappa var rik och att hon hade syskon. Hennes mor hade sörjt sin dotter mycket och blev sig inte lik mera efter dotterns död.

Kvinnan medgav att hon ibland hade visat sig för hotellgästerna. Men hon försökte i det längsta undvika detta. Hon var medveten om att hon var död.

Jag frågade henne om hon inte ville gå över till den ljusa sidan. Hon tycktes inte förstå vad detta innebar. Hon tyckte inte heller att detta var nödvändigt. Jag berättade för henne att hon då skulle få träffa sin familj.

Hon tyckte att jag var envis och ville till en början inte acceptera detta. Men slutligen gick hon med på förslaget och hon försvann över till den ljusa sidan. Energierna efter henne var också borta.

I hotellets kök förekom åtskilligt av oförklarliga händelser. Knivar och gafflar, stående i plastkorgar på översta hyllan slängdes ut över golvet då och då, helt utan naturlig förklaring. Här fick jag kontakt med två pojkar. De berättade för mig att de båda en gång i tiden arbetat på hotellet men båda två hade dött relativt unga.

De var nu kvar på hotellet och skojade med hotellpersonalen på olika sätt, inte bara i köket. De skojade också med städpersonalen. En detalj i detta var att dammsugaren ideligen stängdes av. Dessa pojkar hade vid sin död blivit kvar här och tyckte att de hade det bra här. Jag hjälpte också dem att komma över till *den andra sidan*.

Nattligt oväsen

På landsbygden några mil från Jönköping bodde en kvinna i en röd liten stuga. Hon kunde inte sova om nätterna. Hon blev väckt av kusliga ljud. Det bestod av knackningar. Ibland kände hon att någon petade på henne. Hon upplevde också att någon hela tiden iakttog henne och följde efter henne. Det blev till slut ohållbart. Hon kunde inte sova och blev helt uttröttad. Kvinnan drog sig dessutom under lång tid för att berätta om sina bekymmer. Endast några nära bekanta kände till hennes problem.

Kvinnan hade någon tid haft en bekant hos sig på nätterna. Detta hjälpte inte. Spökbesvären fortsatte ändå. Vissa nätter föredrog hon att sova i bilen. Slutligen ringde hon till mig och berättade om sina problem och därför kom jag till hennes hjälp.

När jag steg in i stugan kände jag genast närvaron av *något*. När jag kom in i nästa rum blev känslan starkare och jag fick kontakt med en kvinna, ett spöke, som levat på 1800-talet. Hon hade smal kroppsväxt och hade stripigt hår och slitna kläder.

Jag frågade henne vad hon gjorde i huset. Hon berättade att hon under sin levnad inte bott i huset men att hon nu uppehöll sig där. Hon tyckte om kvinnan som bodde i huset. Hon hämtade sin energi hos denna kvinna och ville helst bo kvar i huset. Hon ville fortsätta sin tillvaro som spöke.

Jag började med att försöka övertala henne att komma över till den andra sidan. Hon svarade till en början att hon inte var angelägen om detta. Hennes make

hade dessutom inte varit snäll mot henne när de levde tillsammans.

Jag frågade henne då om hon inte ville träffa sina barn. Hon hade haft två barn. Efter en stunds samtal accepterade hon detta och strax därefter var hon borta.

Kvinnan som bodde i huset var fortfarande rädd. Hon vågade inte bo ensam i huset förrän hon var säker på att spöket var borta. Hon lovade att höra av sig om problemen skulle återkomma. Eftersom hon inte hört av sig antar jag att spöket slutligen har *hittat hem*.

Spöken ingick i köpet

En man från Ingatorp ringde och berättade att han hade spöken i sitt hus. Han hade nyligen köpt huset och spökena hade han tydligen fått på köpet.

Säljaren hade inte berättat om spökena. Det framkom att säljaren hade sålt huset därför att inte heller han kunde stå ut med spökena.

Köparen var missnöjd över denna okända del i affären. Nu ville han ha min hjälp med att få bort spökena.

Jag åkte dit och där fick jag kontakt med tre spöken, ett i källaren, ett på bottenvåningen och ett på övervåningen. De hade delat upp huset emellan sig. Vid mitt besök fick jag också kontakt med ett andeväsen. Det var en kvinna som för någon tid sedan avlidit. Hon kom nu hit för att hälsa på i sitt gamla hem.

Jag lyckades på sedvanligt sätt få bort spökena. Jag kunde få över dem till andra sidan. När jag lämnade huset var alla spökena borta.

Efter något halvår ringde mannen igen. De gamla spökena var borta, men det hade kommit ett par nya spöken. Han ville åter ha min hjälp. Jag åkte dit igen och lyckades hjälpa över även dessa nya spöken till andra sidan.

När jag var där kände jag att detta hus låg vid en *spökenas stråkväg*. Det var en sorts väg för energier. Spöken behöver energi och följer därför gärna en sådan *energiväg*. Min känsla visade sig vara riktig. Flera spöken skulle komma till denna plats. Efter några månader ringde mannen igen och berättade att ett nytt spöke kommit. Han ville åter ha hjälp.

Jag försökte då att få bort detta spöke utan att jag själv behövde åka dit. Jag lyckades få kontakt med spöket från min bostad och efter samtal fick jag även detta spöke att gå över till andra sidan.

Efter detta har inget hörts från mannen och jag förmodar att han äntligen fått lugn och ro i sitt hus.

Spöken behöver energi

Jag nämnde tidigare att spöken behöver energi. Detta kan de ta från människor som de bor hos. En man från Jönköping ringde mig. Han berättade att han var mycket trött. Han hade spöken hos sig och ville ha min

hjälp. Jag kände också vid telefonsamtalet att mannen hade ett spöke hos sig.

Jag åkte dit och fick kontakt med ett spöke, en man. Detta spöke höll till där och tog sin energi från mannen som bodde där. Efter samtal kunde jag hjälpa över spöket till andra sidan. Därefter blev det bättre för mannen. Han kände sig inte så trött längre. Spöket var borta.

Efter något år ringde mannen igen. Han var återigen trött och hade ett nytt spöke hos sig. Jag hjälpte honom även denna gång. Sedan dess har mannen inte hört av sig. Troligen har spökena slutat uppvakta honom.

Ett liknande fall hade jag i Vimmerby. En man ringde och ville ha hjälp av mig. Mannen var trött, så trött att han inte orkade gå till sitt arbete. Han hade sjukskrivit sig. Jag åkte dit och fick kontakt med ett spöke. Jag hjälpte detta spöke över till den andra sidan. Därefter kunde mannen återgå till sitt arbete.

Spöken kan ta energi från de människor som de dras till. Det går till så att de går in genom auran hos vederbörande och då försvinner energi från denne. Jag har tidigare nämnt att mediala människor har en ljusare aura. Spöken ser detta ljus och de dras då till sådana människor.

Tre spöken

En man på Öster i Jönköping ringde till mig och bad om hjälp. Han hade tre spöken. Han hade själv sett dem. Jag lovade att komma dit några dagar senare.

Dagen efter telefonsamtalet märkte jag att ett av dessa spöken fanns hemma hos mig i min bostad i Huskvarna. Jag uppmanade spöket att omedelbart ta sig tillbaka till mannen på Öster i Jönköping. Spöket försvann då från min bostad. Några dagar därefter besökte jag mannen och kunde hjälpa honom med hans spöken.

Alla tre spökena accepterade mitt förslag att komma över till andra sidan. De fick hjälp att komma över dit.

Här var det således tre spöken som slagit sig samman. Det är inte helt ovanligt att spöken kan slå sig tillsammans. Men det är inte heller ovanligt att spöken har svårt att hålla sams inbördes.

När inte spöken kan komma överens blir det ibland så att de delar upp utrymmena mellan sig. Ett spöke bor på bottenvåningen och ett på övervåningen.

Dessa tre spöken hade i samförstånd kunnat etablera sig hos denne mediale man i Jönköping. Vid ett tillfälle när mannen kom hem till sin bostad mötte han samtidigt alla tre dessa spöken i trappan upp till sin bostad. Även om denne man var medial hade han inte sådan förmåga att själv få bort sina spöken. Därför bad han mig om hjälp.

Eskilstuna och Eksjö

En kvinna från Eskilstuna ringde och bad om hjälp med spöken. Hon hade med sin familj ett fritidshus nära Eksjö. Där var två hus, ett äldre och ett nyare.

Det pågick reparationsarbeten. Det ena huset hade inte tidigare varit bostad. Det skulle nu repareras och inredas. Det visade sig då att huset inte gick att använda på grund av spökena.

Jag åkte dit och fick kontakt med två spöken, en man och en kvinna. Kvinnan hade bott där tidigare, men inte mannen. De hade inget med varandra att göra. De hade bara som spöken *råkat* vara på samma plats. Ingen av dem hade något med den nuvarande ägarfamiljen att göra. Ingen av dem visste om att de var döda, att de var spöken.

Dessa spöken protesterade mot att huset skulle repareras. Det gjorde de på olika sätt. Jag samtalade med spökena och fick dem att förstå sin situation. Därefter kunde jag hjälpa dem över till andra sidan.

Efter någon tid ringde kvinnan igen och berättade att spökena i Eksjö var borta. Men däremot hade nya spöken nu kommit till hennes bostad i Eskilstuna. Hon ville ha min hjälp med att få bort också dessa.

Jag försökte att på distans få kontakt med spökena. Detta lyckades och allt gick bra, enligt vad jag själv upplevde. Kvinnan lovade att höra av sig om spökena var kvar. Hon har inte hört av sig och därför antar jag att hon nu är befriad från sina spöken.

Spökhuset

Ett par mil utanför Jönköping fanns en sommarstuga som folk i bygden kallade för spökhuset. Jag kallades dit för att ta bort de spöken som ställde till med problem. På platsen hade det i äldre tider funnits ett hus som för länge sedan brunnit. Därefter hade ett nytt hus byggts på platsen.

I detta äldre hus bodde i början på 1800-talet en familj. Från denna familj fanns nu i sommarstugan två spöken, en äldre man och hans son.

De hade dött för många år sedan men inte kommit över till den andra sidan. De var kvar här som spöken. Den äldre mannen hade under sin livstid haft alkoholproblem.

Det som sedan hände var att detta *alkoholiserade spöke* lyckades påverka den man som nu ägde stugan. Varje gång när mannen kom dit kände han begär efter alkohol.

Detta ledde till supande när han var i stugan. Där- emot var han helt nykter och utan spritbegär när han bodde i stan. Denne man var något medial och hade på det sättet dragit till sig dessa spöken.

Han hade då också råkat ta till sig alkoholvanorna. Jag fick kontakt med dessa spöken, den gamle mannen och hans son. De samtyckte till att komma över till andra sidan. Jag hjälpte dem över dit.

Därefter försvann alla de tidigare problemen i spökhuset, såväl spökena som alkoholvanorna.

Mormors mor spökade

I ett rött hus från 1700-talet bodde en familj som under en tid haft problem. Det var krångel med elektriska apparater. Det var diskmaskinen, mikrovågsugnen och stereon som slogs av och på utan anledning.

Ibland kändes det kalla luftdrag, som om någon gick förbi. Det kändes någon osynlig närvaro, ungefär som om någon *läste över axeln*.

Huset var gammalt och det hade stått tomt i 30 år innan det på nytt blev bostad. Den familj som nu bodde där hade släkttrötter bakåt till tidigare generationer som bott i huset.

Frågan hade uppkommit huruvida problemen kunde vara någon sorts spökerier från gångna generationer. Det kanske var avlidna släktingar som spökade?

De bad om min hjälp. När jag kom dit stod ett spöke, framför mig. Det var en dam och jag kunde beskriva hennes utseende. Hon berättade att hon inte hade något emot familjen i huset, två vuxna och två barn.

Hon tyckte de var trevliga. Däremot undrade hon varför de *måste stöka till allt så mycket i huset*. Hon ville ha huset som det varit förr.

Jag fick i ett av rummen se ett gammalt foto på en gammal kvinna. Där kände jag igen damen, det spöke som jag nyss pratat med. Kvinnan var mormors mor till mannen i huset och hette Helga.

Jag fortsatte mitt samtal med Helga. Hon gick med på att lämna sitt liv som spöke och gå mot ljuset på den andra sidan.

Under sin väg mot ljuset på andra sidan kunde hon meddela mig att hon såg ljusvarelser som mötte henne på vägen.

Efter detta blev det lugnt i huset. De elektriska apparaterna blev *normala* igen.

Ett besvärligt spöke

Spöken brukar inte vara elaka. De flesta orsakar inga stora problem. Det brukar mest vara obehag. Men de kan ibland orsaka stora problem. Från Trollhättan ringde en kvinna. Hon ville ha hjälp med att få bort ett besvärligt spöke.

Jag ville inte åka så långt men kvinnan var envis. Jag accepterade slutligen att åka dit. Min hustru följde också med.

Vi mötte kvinnan vid ett motell före Trollhättan. Kvinnan åkte därefter före i sin bil för att visa vägen. Jag följde efter med min bil. Jag såg att kvinnans bil framfördes vingligt. Vi åkte vid ett tillfälle över en bro och strax därefter åkte vi tillbaka över samma bro.

När vi kommit fram till kvinnans bostad frågade jag varför hon körde så vingligt. Hon förklarade att spöket var med henne i bilen och påverkade hennes körning. Hon kände hur spöket ibland tog tag i ratten. Därför ville hon gärna köra bil.

Kvinnan berättade vidare att spöket var med henne när hon handlade. I den affär där hon handlade livsmedel hade kvinnan en gång hämtat en flaska dricka. När

hon därefter stod i kassan rasade hela hyllan med drickaflaskor i golvet. Sådana problem hade hänt förut i samma affär.

Affärsföreståndaren hade förståelse för kvinnans problem. Men han ville helst att hon skulle be någon handla åt henne.

Kvinnan var en gång inne i en tygaffär och när hon där kommit till kassan kom helt plötsligt en tung tygrulle flygande i luften. Återkommande sådana problem hade lett fram till att kvinnan inte längre själv kunde besöka några affärer. Spöket följde också med henne när hon gick ute på stan.

I kvinnans bostad hände ofta att saker på hyllor i toaletterummet rasade ned på golvet, utan synbar naturlig anledning. Hon vågade inte längre bjuda hem bekanta till sin bostad eftersom spöket ställde till så mycket problem.

I kvinnans bostad fick jag först kontakt med hennes avlidna moder, som andeväsen. Hon berättade att hon försökt få spöket att flytta därifrån men hade inte lyckats med detta. Spöket var ett envist spöke och stannade kvar. Jag fick så själv kontakt med spöket.

Det visade sig vara en man. Han hade under sitt liv inte haft någon relation med kvinnan. Han hade genom självmord avslutat sitt liv. Han tyckte att kvinnans bostad var en bra plats att vara på och han hämtade energi där. Jag lyckades därefter med att få bort spöket. Det kom över till ljuset, och allt blev lugnt.

Detta var således ett besvärligt spöke, som ställde till med mycket svårigheter för den berörda kvinnan.

Jag vill betona att när spöket väl lämnat denna kvinna och kommit över till andra sidan, då kunde kvinnan köra sin bil helt utan störningar.

Spöken i Habo

Spöken kan dyka upp där man minst anar det. Det behöver inte vara något gammalt hus. I en nästan nybyggd villa i Habo började obehagliga saker hända. Det hördes knackningar i väggarna. Dörrar öppnades och smälldes igen och lådor drogs ut. Mycket av detta hände nattetid och det blev påfrestande.

I huset bodde en familj med två minderåriga barn. Barnen var rädda och vågade inte sova i sina rum utan måste sova hos föräldrarna. I det längsta försökte man på naturliga sätt komma tillrätta med problemen. Man låste de dörrar som öppnades. Det hjälpte inte. Även om dörrarna var låsta blev de ändå öppnade och slogs igen med en smäll.

Frun i huset var medial och hon förstod att det fanns spöken i huset. Men hon kunde inte själv få spökena att ge sig av. Hon ringde mig och jag besökte familjen.

Jag fick där kontakt med ett spöke. Det var en man som avlidit åtskilliga år tidigare. Han var inte medveten om att han var död. Efter samtal med mig blev han klar över sin situation och jag fick hjälpa honom över till andra sidan.

Efter en tid ringde kvinnan igen och berättade att nya spöken hade kommit. Det var särskilt en toalett på andra våningen som var hemsökt. Det var mycket bul-

ler och alla i huset vaknade. Frun i huset var förtvivlad och mycket trött. Hon kunde inte hålla spökena borta.

Jag fick kontakt även med detta nya spöke och även detta accepterade att gå över till andra sidan.

Frågan var nu också hur vi kunde göra för att hindra flera spöken att komma dit. Kunde vi undvika detta, så att huset inte skulle bli ett *vandrarhem för spöken*?

Jag föreslog att jag skulle försöka ge kvinnan ett energiskydd. Med hjälp av högre makter förmedlade jag ett sådant till henne. Kvinnan blev plötsligt helt röd i ansiktet och jag själv puffades bakåt. Därefter blev allt normalt igen. Efter denna åtgärd har inget hörts om spöken i detta hus.

Spöken i Råslätt

En kvinna ringde från Råslätt och ville ha min hjälp med ett spöke. Jag mötte där ett spöke, en man. Efter samtal med honom accepterade han att komma över till andra sidan. Därmed var detta problem löst.

Vid kvinnans sommarstuga fanns också spöken och även där fick jag dessa spöken att komma över till andra sidan. I lägenheten i Råslätt hade spöket försvunnit men där uppenbarade sig plötsligt något annat.

Det var denna gången inget spöke. Det var ett andeväsen, en man från Spanien. Denne hävdade att han var en släkting till kvinnan från ett tidigare liv. Hon medgav att hon hade en koppling till Spanien i ett tidigare liv. Hon menade att denne *släkting* inte ställde till med problem och därför accepterade hon hans besök.

Att släktingar eller anhöriga från tidigare liv kan dyka upp hos oss som andeväsen är inget ovanligt. De ställer aldrig till med några problem. De kommer bara för att hjälpa oss.

Spöken flyttar

En kvinna i Halmstad hade spökproblem. Det var ett spöke som hade sina egna sätt att störa. Kvinnan vaknade om nätterna av att täcket drogs av henne. Någon ryckte henne i håret och i öronen. Kvinnan hade en son som bodde i Huskvarna. Denne föreslog att hon skulle flytta dit för att komma ifrån spöket.

Kvinnan flyttade därför till Huskvarna. Men det gjorde spöket också. Kvinnan fick uppleva samma problem här, samma spöke. Täcket drogs av henne och någon ryckte henne i öronen. Hon ringde till mig och bad om hjälp. Jag åkte dit och fick där kontakt med spöket.

Det var en man som dött åtskilliga år tidigare. Han hade under sin livstid inte haft något med kvinnan att göra. Han var således helt okänd för henne. Spöket accepterade att jag hjälpte honom över till andra sidan. Så långt blev allt bra.

Efter en tid ringde kvinnan på nytt. Hon hade då fått ett nytt spöke till sig. Jag fick då tillfälle att hjälpa även detta nya spöke över till andra sidan.

Spöke med hund

I Huskvarna blev jag ombedd att hjälpa till att driva bort spöken. I den aktuella bostaden bodde en familj med två barn. Barnen var rädda för spöket, som dessutom hade en stor svart hund i sällskap.

Barn är mera mediala än vuxna. Barnen hade därför sett denna hund. Det hade inte de vuxna gjort. I detta fall var hunden en gammal familjemedlem. Hunden hade dött flera år tidigare och var nu här i form av andeväsen och hälsade på.

Hunden hade således inget direkt samband med spöket. De råkade bara komma samtidigt. Barnen hade också flera gånger tidigare sett hunden, då utan spökets närvaro.

Spöket var en man som inte hade något band till familjen. Jag hjälpte honom över till andra sidan. Hunden behövde jag inte göra något åt.

Det är inte ovanligt att avlidna husdjur kan komma som andevarelser från andra sidan på besök hos oss. Det ovanliga här var att hunden och spöket kom samtidigt.

Levande husdjur brukar ofta reagera när spöken dyker upp. Katter reagerar ofta på sådant, likaså hästar. Det har hänt att hästar har vägrat att gå vidare när spöken visat sig.

Spöken som inte kom överens med varandra

I ett hus i Fintorp utanför Forserum fanns två spöken, ett manligt och ett kvinnligt. De *bodde och spöka-*

de i ett hus med två våningar. Det manliga spöket på bottenvåningen och det kvinnliga på andra våningen.

De hade under sin livstid inte haft något med varandra att göra. Nu när de var spöken ville de inte heller ha något med varandra att göra. Därför hade de gjort denna uppdelning.

Jag fick hjälpa båda dessa spöken över till ljuset på andra sidan och därefter blev det lugnt i huset.

Stråkvägar för spöken

Jag har tidigare berättat om stråkvägar för spöken, Här kommer mera sådant.

Jag blev kallad till en adress på Öster i Jönköping där det var besvär med spöken. Jag hade varit där förut i samma ärende. Nu hade nya spöken kommit dit. Redan på min resa till adressen kände jag att jag hade sällskap av ett spöke i min bil.

På adressen bodde en man och hans hustru. Mannen var något medial och det var han som kände av spökena. Han var ständigt trött, därför att spökena tankade energi från honom.

Hustrun var inte medial hade inte sett några spöken. Men hon var orolig för sin man som alltid var trött.

Jag fick där kontakt med ett spöke. Det var en äldre man som levat på 1800-talet. Det var samma spöke som varit med mig i bilen på väg dit. Spöket visste således att jag kallats dit och därför sökt upp mig. Allt sedan sin död på 1800-talet hade han varit ett spöke. Han hade under sitt liv inte bott på den aktuella adres-

sen. Han hade bara följt en energilinje dit, en *spökenas stråkväg*.

Spöket berättade vidare för mig att det på denna adress var gott om spöken. Han var således inte ensam som spöke där, även om det just då inte var flera spöken där. Detta enligt vad jag just då kunde känna.

Jag talade med mannen/spöket, som berättade att han varit gift och haft fem barn. Alla dessa var nu döda. Mannen fick nu hjälp av mig att komma över till andra sidan. Han fick som vanligt hjälp av ljusvarelser från andra sidan som mötte och hjälpte honom över.

Denne man hade således under många år varit spöke. Han hade under sin levnad inte haft någon tro på en odödlig själ eller *ett liv på andra sidan*. Han hade stannat kvar här som spöke. Han hade därigenom förlorat många år av andlig utveckling.

Stråkvägar för spöken kan uppstå genom att det bildas energilinjor efter tidigare spöken. Det är ungefär som när en gångväg uppstår över en gräsmatta. Efter en tid är gräset nedtrampat och stigen väl synlig.

I offentliga lokaler där många människor samlas är det ofta sådana stråkvägar för spöken. Det kan vara järnvägsstationer, restauranger och liknande. Där finns också spökenas vägar.

Inte bara spöken

Det är inte bara spöken som orsakar undran eller problem. Ibland kan avlidnas andar komma på besök från andra sidan. De kommer för att hjälpa oss. Men deras besök kan ibland ses som problem.

I ett tvåvåningshus utanför Jönköping förekom konstiga saker och jag kallades dit för att hjälpa till. Det reparerades i huset. När jag kom dit upptäckte jag på bottenvåningen ett spöke. Jag kunde efter samtal hjälpa detta spöke över till andra sidan och därmed var bottenvåningen klar.

När jag kom upp till andra våningen mötte jag två andeväsen. Det var två tidigare avlidna anhöriga till den familj som bodde i huset. Familjemedlemmarna var medvetna om detta. De var inte på något sätt rädda för dessa andar.

Vad det gällde mest var att dessa andeväsen protesterade mot reparationerna i huset. De tyckte att huset skulle få behålla sitt tidigare skick.

Jag hade ett samtal med dessa andeväsen. Jag hade sedan ett samtal med familjen i huset. Båda parter blev på detta vis hörda i konflikten. Därefter lovade dessa andeväsen att ta det lite lugnare.

Dessa andeväsen hade goda avsikter med sin närvaro. De ville hjälpa familjen i huset på bästa sätt, även om det inte uppfattades så.

Andeväsen har sina egna uppgifter att sköta på andra sidan. Ändå kan de vara här ganska mycket.

Brandstorp

I Brandstorp fanns spöken i ett hus. En familj hade köpt huset men kunde inte bo där eftersom det var *alltför oroligt* i huset. Huset var gammalt och behövde renoveras.

Dessa arbeten hade påbörjats. Eftersom familjen på grund av spökproblemen inte kunde bo i huset bodde

de i en husvagn på tomten. De använde bara köket. Jag kallades till platsen.

När jag kom dit fick jag kontakt med tre män, tre spöken. De hade tidigare bott i huset och de fortsatte nu med att bo där som spöken.

Jag hade ett samtal med dessa tre män och de accepterade att komma över till andra sidan. Allt gick bra. Det blev sedan lugnt i huset.

Denna familj ville också ha hjälp med vatten. De hade tidigare fått en brunn uttagen med slagruta. De kom då på berg. Jag hjälpte dem med att ta ut en ny brunn på en plats där berget låg djupare och där de kunde få gott vatten. Det blev bra både med spökena och med vattnet.

Hakarp

I ett hus i Hakarp bodde två personer. De var båda unga. En av dem var medial. Men de var inte ensamma om att bo i huset.

Där bodde två spöken också och dessutom ett andeväsen, en kvinna. Hon var mormor till en av de två personerna i huset. Hon var där bara tillfälligt för att hjälpa dem.

Jag hade kallats dit för att försöka få bort spökena. Jag fick kontakt med både spökena och den avlidna kvinnan.

Båda spökena accepterade att gå över till andra sidan. Det lyckades bra. Det blev två spöken mindre här - och två andeväsen mera, på andra sidan. Det blev lugnt i huset.

Otäcka drömmar

En kvinna ringde och berättade om otäcka drömmar om nätterna. Några spöken hade hon inte upplevt sig ha, bara otäcka drömmar. Hon ville ha hjälp med att bli av med dessa drömmar.

Jag besökte henne och utförde genom regression en blick in i hennes tidigare liv. Det framkom då att hon i ett tidigare liv hade varit gift och hade två barn. Hon dog i 40-årsåldern. I detta liv hade hon blivit mobbad och utstött.

I hennes nattliga drömmar i hennes nuvarande liv dök dessa mobbningsminnen upp och gav henne otäcka drömmar.

När kvinnan nu fått kännedom om bakgrunden till sina drömmar blev nätterna lugnare. De otäcka drömmarna försvann när hon fått denna vetskap.

Hur mycket spöken finns det?

Nu uppstår lätt frågan. Hur mycket sådant det kan finnas i vår närhet. Hur mycket spöken kan det finnas? Svaret blir att det är obegränsat.

Spöken är visserligen osynliga för de allra flesta men för mediala personer kan det bli oerhört många sådana kontakter. Vår tid har medfört ett ökat antal spöken.

Om andeväsen finns mera att läsa i avsnittet *På andra sidan*.

Småfolk

I alla tider har människan haft kontakt med naturväsen av olika slag. Det finns historier om vättar och tomtar och andra varelser. Detta var inte bara historier. Många människor träffade dessa varelser och de var lika verkliga som människorna själva.

Jag har för min del endast haft kontakt med vättar. Tomtar och andra slag av småfolk har jag inte träffat. Därför skall jag här begränsa mig till att berätta om vättarna.

Vättarna bor i marken, bland buskar och växter. Det är också blommor, buskar och träd som är vättarnas värld. Vättarna är ett slags väktare i vår natur. De varnar om växterna och vår miljö. De tycker inte om när vi människor far för hårt fram i naturen.

Dessa vättar är 40 – 50 cm långa. Om vi tror oss ha sådana vättar i vår trädgård måste vi ta det försiktigt för att inte onödigtvis störa dem. Prata gärna med dem och var mån om dem.

Därför bör vi också värna vår natur. Vi bör vara medvetna om allt som finns i naturen.

Att hjälpa människor

Någon gång vid mitten av 1990-talet fick jag från högre makter uppdrag att hjälpa människor. Jag hörde helt plötsligt en röst som framförde detta budskap till mig. Jag var fullt vaken och jag hörde denna inre röst mycket tydligt. Rösten nämnde inget om på vilket sätt jag skulle hjälpa människor. Men jag har under hela mitt liv vetat om denna inre kallelse.

Kanske var det mina hjälpare, eller guider, som förmedlade detta budskap. Alla har vi en egen personlig skyddsängel och en hjälpare som följer oss genom jordelivet. De flesta känner inte denna närvaro, men ändå har vi alltid vår skyddsängel med oss. Ibland är de flera.

Jag har i detta mitt uppdrag haft kontakt med min avlidna mor. Hon har talat om för mig att jag får hjälp från *andra sidan* för att klara detta uppdrag. Sålunda får jag hjälp *uppiifrån* med råd och besked till de människor som söker min hjälp.

Jag vill betona att det inte är jag själv som uträttar något. Jag är bara högre maktens redskap.

Jag får många samtal från människor från hela Sverige. Det kan vara människor som frågar om sina sjukdomar. Många frågor handlar om relationer och förhållanden. Det kan ibland vara bortsprungna djur, om borttappade saker och mycket annat. Jag talar med dessa människor och ger dem råd om hur de skall göra. I denna rådgivning har jag kontakt med högre makter och får råd och svar *ovanifrån*.

Flera människor har hört av sig till mig och berättat att de nattetid i sina drömmar har mött mig och samtalat med mig. Det är människor som haft problem av

olika slag. De har samtalat med mig och i drömmen fått råd av mig.

Deras problem har efter dessa samtal försvunnit eller på något sätt blivit lösta. Jag har själv inte vetat om dessa samtal. Jag har inte haft någon upplevelse av nattliga möten på något sätt.

Från andra mediala personer har jag fått påpekande om att de, när de mött mig, har känt att jag ofta om nätterna lämnar min kropp.

Jag har mina dagliga rutiner. Varje morgon har jag en stund av meditation. Då sätter jag mig och kopplar *upp mig*. Jag töms på negativ energi och fylls på med ny och positiv energi. Detta är en sorts morgonandakt. Jag ber högre makter att energin skall strömma. Jag ber om hjälp för de människor som bett om hjälp. Jag känner hur kosmisk energi fylls på i kroppen.

Varje kväll gör jag på samma sätt. Jag riktar mina tankar till det 50-tal personer som bett om min hjälp. Jag sitter med handflatorna uppåtvända och känner hur energierna strömmar.

Bland de personer som bett om min hjälp finns en kvinna som har problem med elöverkänslighet. Hon ringde en dag och sade att i går kväll var du *snål, det blev bara fem minuter*. Jag brukar vanligen sitta 15-20 minuter men hade då lite annat att tänka på.

Därför blev det då bara fem minuter, således helt som kvinnan nämnt. Hon kände att denna kväll blev det kortare tid av energiöverföring. Det är ju inte heller avgörande, enligt min mening, hur lång tid det är.

En dag ringde en man från Stockholm. Han berättade om problem som var kopplade till ett företag som hans sambo drev. Det var störningar i produktionen och i varuleveranserna.

Leveranserna var ofta skadade och företaget började gå dåligt. Relationerna mellan honom och sambon blev också dåliga. Mannen var förtvivlad och begärde hjälp av högre makter.

Han vaknade en natt och hörde en uppmaning att kontakta Bernt Elmner i Huskvarna. Han såg också hur Bernt Elmner på natten visade sig för honom.

Dagen därefter kontaktade han mig per telefon och kom samma dag till Huskvarna och hade ett par timmars samtal med mig.

Problemen på företaget började därefter lösas. Allt det olyckliga vände och blev bättre och bättre. Efter ett halvår sålde hans sambo företaget men stannade kvar som vd. Företaget går numera mycket bra.

När det gäller frågor om sjukdomar är jag noga med att inte föregripa vad läkare kan komma att säga. Jag hänvisar alltid till läkare när så är aktuellt. Samtalen är ofta från människor som lider av värk och som behöver någon att tala med och som behöver råd.

När människor ringer mig och berättar om sina olika problem eller sjukdomar får jag besked från högre makter. Det kan gälla hur dessa problem eller sjukdomar kommer att utvecklas, om de kommer att leda till återvunnen hälsa eller tvärtom. Ofta kan jag förmedla ett besked om att allt kommer att vara bättre om några dagar.

Tankens kraft för välbefinnandet

Detta att jag sänder positiv energi till människor som bitt om detta, det leder åter fram till frågan vad energi är för något.

Energi är ett ord som används ofta nuförtiden. Under lång tid har detta ord använts bara om rent fysiska fenomen och förhållanden.

På senare tid har begreppet energi trängt in på områden som psykologi, ekonomi och sociologi. Tanken att allt är energi har så småningom lett fram till en ny uppfattning om krafterna i universum. Einstein visade att allt är energi.

Det finns ingenting i universum som inte är energi. Vi människor är energi och våra tankar är energi. Stolen jag sitter på, bordet framför mig, huset, bilen, allt är energi i olika former.

Men vi vänder tillbaka till funderingarna om tankens kraft. Tankarna har stor betydelse för vår tillvaro, för vårt välbefinnande. Det är tankarna som styr vårt välbefinnande.

Allt vi tänker sänds vidare. Om vi tänker positiva tankar bildas det positiv energi. Positiva tankar har en läkande förmåga och det blir en läkande energi omkring oss.

Negativa och onda tankar skall vi därför helt undvika. Sådana kommer tillbaka och drabbar oss själva. Negativa tankar kan bryta ned kroppens immunförsvar.

Negativa tankars kraftfält är nedbrytande. Därför skall vi genast bestämma oss för att bara tänka positiva tankar.

Talesättet att man mår som man tänker har vi alltid känt till. Vi har upprepat detta för oss själva ibland. Men kanske har vi ändå inte börjat använda oss av detta fullt ut. Nu är det dags att i praktiken dra nytta av denna gamla kunskap.

Låt oss börja med att avskaffa ilskan och aggressionerna i vår tankevärld. Bärsärkaraseriet hörde vikingarna till. Det är nu dags att ge bärsärken ledigt.

Ilka och aggressioner äter bara upp oss själva inifrån och ger oss djupa själasår. Låt vänlighet och omtanke ta över alla de *oenigheter* som kan dyka upp i vår vardag. Visa vänlighet i trafiken.

Om någon kör om dig eller pressar sig in framför dig i bilköen skall du inte bli negativ eller arg.

Tänk gott, tänk positivt. Eftersom vi kan styra våra egna tankar kan vi till stor del också styra vårt eget välbefinnande. Vår omgivning kommer att bli vänligare och hela livet kommer att bli ljusare. Livet får en ny mening, nytt innehåll.

Starkast av allt är kärleken. Tänk därför kärleksfulla tankar, ge kärlek, vänlighet, omtanke och utför goda handlingar. Då kommer ditt liv och din omgivning att fyllas av sådant, eftersom allt kommer tillbaka till dig på något sätt.

Att ändra gamla ingrodda tankemönster kan ta sin tid. Att göra om negativa omdömen och värderingar till positiva blir ett krävande arbete. Låt det bli en daglig sysselsättning. Tänk inte att det är omöjligt. Det blir dessutom hela tiden en intressant diskussion med din inre röst, med ditt inre jag.

Du blir då samtidigt vän med dig själv. När du tycker om dig själv tycker du också om andra. Detta är en grundregel i att låta tankarna öka ditt eget välbefinnande. Du mår bättre.

Det finns således många goda skäl till att låta vänlighet och goda handlingar styra oss i vår vardag. Vårt välbefinnande ökar ytterligare.

Goda tankar ger positiv energi och vi närmar oss nu också bödens betydelse. Tankens kraft är något som också kommer in i detta sammanhang. En bön till högre makter med önskan om goda förhållanden för barn, vänner och bekanta, grannar och även för våra ovänner – om vi mot förmodan har sådana kvar. Utöka gärna kretsen av dem som vi ber för.

Om alla människor skulle be om fred i världen, då skulle det också vara fred i världen. Om alla människor tänkte och gjorde gott, då skulle alla ha ett gott liv.

Om Gud

Jag ser inte Gud som någon person utan som energi, en kärleksfull energi. Mer kärleksfull än allt annat vi kan tänka oss. Gud är kärlek. Gud straffar oss inte. Gud har inte skapat oss för att döma oss. Då skulle han ju döma sig själv.

Vi människor har ett uppdrag, givet till oss av Gud. Det består av att vi skall utvecklas till kärleksfulla människor, att känna kärlek till allt och alla. Detta uppdrag, denna andliga utveckling kan ta lång tid, många jordeliv.

För varje liv kommer vi att andligen utvecklas mer och mer till dess att vi nått en punkt där vi inte längre behöver återfödas till jorden.

Den tid vi lever i nu är en brytningstid och en konfliktfylld tid. I gamla tider var det en kamp för överlevnad. Nu behöver vi andlig utveckling för att komma vidare. I denna andliga utveckling går kvinnorna främst.

Unga människor driver också detta framåt. De är ifrågasättande. Detta bidrar till andlig utveckling. Utvecklingen går idag mycket snabbare än förr.

När vi är klara med denna utveckling i kärleksfullhet behöver vi inte återfödas till jorden. Om vi då ändå skulle återfödas till ett nytt liv på jorden kan det vara med ett speciellt uppdrag.

Efter döden

Jordelivet har ett obönhörligt slut. Vissa får leva länge. För andra kan livet vara kortare. Hur gärna vi än vill leva vidare har detta jordeliv ändå ett slut.

Dödsögonblicket kan ha många olika förlopp eller utseende. Döden kan komma hastigt och helt oväntat, kanske i en olycka eller i en hjärtinfarkt. Den kan komma efter en svår, långdragen sjukdom. I många fall kanske döden också kan vara efterlängtdad.

Men ändå är det bara kroppen som dör. Själens resa är evig.

Många är rädda för döden och vill inte ens för sig själva fundera kring dessa frågor. Detta är inget ämne som man tar upp med grannen vid brevlådan. Andliga spörsmål tillhör inte de dagliga samtalen med grannar eller vänner.

Ändå är döden det enda säkra vi vet. Vi skall alla dö. Döden är gemensam, den har vi alla att möta. Den kroppsliga döden är oundviklig.

Vid minnesstunder efter begravningar är det vanligt att människor kan diskutera dessa frågor. Där tror alla på ett liv efter döden. Men nästa gång vi träffas är ämnet åter tabubelagt.

Efter några glas vin i vänners lag vill många gärna diskutera om döden och vad som kommer efter döden. Kanske borde vi tala mera om döden? Den är ju en del av livet.

Själén flyttar över till andra sidan och där fortsätter vi livet. Döden är därför en del av livet. Döden är inte något att vara rädd för.

Det finns ingen domare som möter oss efter döden. Ingen annan dömer oss. De är vi själva som får vara domare när vårt liv *spelas upp*. Något helvete finns inte.

När själen lämnat den döda kroppen möts vi av ljusvarelser. De kommer oss till mötes och hjälper oss in i ljuset på andra sidan.

Där möter vi också våra nära och kära. Det blir ett kärt återseende.

Andra sidan – Livet efter döden

I gamla tider lärde prästen oss att himlen väntade för dem som var rättroga. För andra väntade i stället helvetet. Det var en ruskig plats som alla vi äldre hört skräckfyllda och svavelosande berättelser om.

Många människor kan intyga den skräck som i gångna tider spreds från predikstolarna. Skräcken för helvetet och för de synder vi begått, medvetet eller inte.

Vi människor har lite olika tro och föreställningar om livet efter detta. En och annan tror inte på något liv efter döden. Kanske vill han eller hon inte ta ställning i denna fråga.

Denna fråga får anstå till morgondagen. Just detta att vi kan ha lite olika inställning till denna fråga kan ha en viss betydelse. Det återkommer jag till längre fram.

Helvetet är numera avskaffat av de flesta kyrkor och religioner. Förmodligen går ingen nu längre omkring med skrämselflicka av denna orsak.

Min kunskap om livet på andra sidan har jag fått genom min mediala gåva. Jag har på olika sätt haft kontakter med andra sidan.

Vårt liv på andra sidan är intensivt. Vi har där kommit till vårt rätta hem. Vi har inga begränsningar av sådant slag som en jordisk kropp kan ha. Vi har inga sjukdomar eller krämpor, inga sådana begränsningar.

Vi kan leva fullt ut i ett rikt och fascinerande liv. Vi kan syssla med det vi tycker om. Vi kan umgås med vänner, vi kan lyssna på musik, vi kan göra utflykter. Vi får leva just så som vi vill ha livet. Allt det vi önskar, det kan vi få där.

De intressen och fritidssysselsättningar som vi haft på jorden kan vi utöva även där. Där kan vi syssla med hus och trädgård och blommor, om vi så vill. Där finns vacker natur med blommor i underbara färger, Där finns skogar och snöhöljda bergstoppar.

Där är alla 30 år gamla, men barn finns också där. Där finns också djur. Vi kan förflytta oss genom tankeprojektion. På detta sätt kan vi göra resor vart vi vill.

Vi kan som andeväsen besöka våra gamla miljöer, Vi kan besöka våra efterlämnade familjemedlemmar och på olika sätt hjälpa dem med ett och annat.

Vi hade vår fria vilja här på jorden och vi har vår fria vilja med oss även på andra sidan. De egenskaper, vanor och ovanor som vi haft här på jorden har vi också med oss dit till andra sidan.

Men ett är att märka. Det finns inte något ont på andra sidan. Där råder kärlekens lagar. Något våld förekommer inte. Någon polis behövs inte där.

Andeväsen på andra sidan kan känna av tankar från tidigare familjemedlemmar på jorden. När människor på jorden tänker på sina avlidna anhöriga, då känner dessa det och kan komma på besök.

De kommer också att hjälpa till under vår sista stund här i jordelivet och förbereda oss för övergången. Sedan kommer de att möta oss när vi efter livet slut närmar oss ljuset på andra sidan.

Andeväsen kan också kommunicera med spöken. De kan på det sättet hjälpa spöken att komma över till andra sidan.

Vår andliga utveckling fortsätter även på andra sidan, men det blir på ett annat sätt än under jordelivet. Även där får vi fortsätta att lära oss att bli mera kärleksfulla. Ett liv på jorden är dock en bättre skola, men hårdare.

Alla måste vi utvecklas vidare. För att göra detta kommer vi att återfödas till ett nytt liv på jorden. Först

när vi nått en sådan kärleksfullhet att vi inte längre behöver återfödas, då får vi stanna på andra sidan. Då behöver vi inte längre återfödas till nya jordeliv.

Alla kommer inte genast över till andra sidan när de dör. De som inte tror på någon himmel eller andra sida kommer inte heller dit, inte genast.

Vi bestämmer ju själva vad vi vill tro på och därmed också vart vi kommer när vi dör. Den som inte tror på något liv efter döden får kanske under någon tid finna sig att vara i spökläget.

Men förr eller senare kommer alla över till ljuset. Våra tidigare avlidna anhöriga försöker få oss att komma över. Där finns också *ljusvarelser* redo att hjälpa oss.

Dessa är varelser som strålar av ljus och de kommer från andra sidan. De har ett gudomligt uppdrag att hjälpa oss över dit.

Det beror således på oss själva hur vår övergång till andra sidan sker. Om det går snabbt och enkelt eller om det tar tid.

När någon nära anhörig dött är det naturligt att vi sörjer och saknar vår avlidne vän. Det är naturligt. Men, vi bör inte sörja för mycket. Det kan vara till men för den döde, som då inte kan komma *loss*. Denne kan då inte fullt ut fortsätta sitt nya liv på andra sidan.

På andra sidan finns olika skikt, olika nivåer beroende på vilken andlig utveckling vi har uppnått. Det sker en utveckling även där, allt för att bli mera kärleksfull.

Reinkarnation

Alla vi jordevandrare har kommit hit till denna jord från andra sidan. Det är där på andra sidan som vi har vårt rätta hem. Själens eviga resa består av att då och då leva nya liv på jorden och därefter återvända hem, till andra sidan.

Tron på reinkarnation eller själavandring omfattas av en majoritet av jordens befolkning. I Österlandet är den allmänt accepterad. Många kineser tror på den. Den fanns också i det gamla Grekland. Den omfattades av antikens judar och finns ännu kvar i judendomen. Den var erkänd inom den tidiga kristna kyrkan.

När vi ibland betraktar något i våra personliga vanor eller egenskaper kan vi utbrista att *det var nog något från mitt förra liv*. Ibland kan vi också höra någon säga att *i mitt nästa liv* skall jag bli det eller det.

I djupet av folksjälén finns tron på själavandring fast rotad.

Vi har givetvis många frågor om detta mystiska. Varför finns världen till? Varför finns vi människor här, vi odödliga och tänkande människor? Svaret blir att själen skall samla erfarenheter och slutligen vinna andlig frihet.

Som jag förut sagt är livet en skola i kärlek. Under våra jordeliv skall vi lära oss andlig utveckling. Detta innebär att vi skall bli mer kärleksfulla. För varje liv på

jorden som vi lever skall vi lära oss mer och mer av kärlek.

Själén lever således ett evigt liv. När kroppen dör kommer själen över till andra sidan. Där kommer den att vistas under ett antal år. Där planerar den för ett nytt liv på jorden. Livet på andra sidan blir en period av återhämtning och förberedelse för nästa tid på jorden.

Livet på andra sidan är underbart. En tillvaro i ren kärlek. Alla skulle vi kanske vilja stanna kvar där och inte återvända till något nytt liv på jorden.

Men efter någon tid på andra sidan tar vi själva initiativet till en ny period, ett nytt liv på jorden. Vi återföds till nya liv på jorden med syftet att hela tiden utvecklas, bli mer och mer kärleksfulla.

Enligt en amerikansk undersökning omfattar varje människoliv omkring ett hundra år, inklusive *mellanlivsperioden* på andra sidan. Det finns stora variationer och detta skall ses som ett ungefärligt tal.

Livsplanen

Livet har en mening. Alla har vi en livsplan som vi bör följa. Denna livsplan har vi själva upprättat under vår tid på andra sidan. När vi upprättar den väger vi samman de erfarenheter och den utveckling vi haft under våra tidigare liv på jorden. Vi lyssnar till våra guider och vad vår inre röst har att råda oss.

Kanske har något i tidigare liv gått fel eller blivit ogjort. Då kommer vi att låta denna del återkomma i livsplanen för vårt nästa liv på jorden.

Vår livsplan har vi alltså gjort själva. Vi väljer vilka föräldrar vi skall ha, vilken livsmiljö vi skall ha och innehållet för nästa jordeliv. Där ingår vilka uppgifter som vi särskilt bör ägna oss åt, allt för att komma vidare i vår andliga utveckling.

I livsplanen ingår också olika händelser och detaljer som kommer att möta oss. Vilka som skall vara våra föräldrar, vilka personer som kommer att vara viktiga för oss. Det vi möter under vårt jordeliv är således inget som Gud har bestämt. Det är vi själva som bestämt vad vårt liv på jorden skall innehålla. Det gäller såväl svåra stunder och upplevelser som också goda sådana.

Vi har också bestämt hur och när vi skall dö. Om vi skall dö unga eller om vi skall bli gamla. Vi kan därför inte klandra Gud för att någon kär anhörig har dött i sina bästa år.

Änglar

Änglar är Guds särskilda budbärare och har som uppgift att hjälpa Gud. Det gör de där på andra sidan men de hjälper också oss människor här på jorden om det behövs.

Det finns de som påstår att änglar är före detta människor, men det är de inte. Änglarna har inte bott här på jorden. De har inte levat några jordeliv.

Eftersom allt är energi kan vi likna änglarna vid god, kärleksfull och stark energi som är till för att hjälpa oss.

Jag har själv fått hjälp av änglar. En dag stod jag på Slottsgatan i Jönköping och skulle gå över gatan. Jag såg åt både höger och vänster. Jag såg ingen bil komma från något håll och skulle just ta ett steg ut i gatan. Plötsligt kände jag något som hindrade mig, något som tryckte *mig för bröstet*. I samma ögonblick åkte en bil förbi just framför och nära mig i hög fart. Hade jag tagit ett steg framåt hade jag blivit påkörd. Det var en ängel som skyddade mig.

Utöver dessa skyddsänglar har vi också hjälpare eller guider som skall hjälpa oss under jordelivet. De ingår i livsplanen. Ofta kan också avlidna anhöriga bistå oss under jordelivet som hjälpare.

Mayakalendern

Mayakalendern kan ses som ett andligt redskap. Den beskriver det mänskliga medvetandets utveckling från forntid till nutid och framtid. Den profetiska Mayakalendern fungerar som en metafysisk karta över medvetandets utveckling.

Vi lever just nu i ett högre medvetande på jorden. Vi blir mer och mer andligt medvetna. Detta följer de cykler som beskrivs i Mayakalendern. De som studerat kalendern vet att den slutar år 2012.

Det låter då givetvis mycket ödesmättat om den helt plötsligt slutar. Vad händer sedan frågar vi oss. Det finns de som påstår att en ny värld skall komma.

Jag ser det helt enkelt som en moralisk vändpunkt. Vi har blivit mer andliga och därigenom kanske vi får en värld, där andligheten, kärleken och medmänskligheten står högre än tidigare.

Om miljöförstöringen anser jag att det finns flera orsaker till uppvärmningen av jorden. Jag menar att vi inte skall se allt för mörkt och pessimistiskt på det som sker. Jag är säker på att Gud inte har skapat jorden för att den skall förstöras.

Vi människor skall ta vårt personliga ansvar för miljön, för den jord vi lever på. Som enskilda individer kan vi göra åtskilligt. Dessutom kan vi vara goda exempel för andra. Det ingår i vårt himmelska uppdrag.

Livets mening

I gamla tider trodde alla på prästen när han predikade om himmelriket. Men han berättade också om helvetet. Därtill hade vi tio Guds bud att följa.

Dessa bilder och rättesnören följde människor genom livet i gamla tider. Men tiderna ändras.

Nya tider har kommit. Det finns nu människor som inte tror på någonting. De lever idag och bryr sig inte om livsfrågorna. De gör sig inga frågor om livets bokslut. Livet har för dem ingen djupare mening. Så länge livet leker, så länge allt fungerar utan problem kanske en sådan inställning kan fungera. Men den fungerar inte hur länge som helst. Där finns själens tomhet, utan plan och innehåll. Någon dag kommer alla fram till livets vägska!

Livsfrågorna finns inbyggda inom oss. Det är frågor som handlar om vem jag är, varifrån jag kommer, vart jag är på väg och slutligen också hur jag kan och bör leva mitt liv.

Vad är meningen med livet? Kanske kommer frågan upp i glada vänners lag efter ett eller två glas vin. När spärrarna börjar lossna, när vi då släpper fram sådana frågor som vi vanligtvis inte vill avslöja. En titt ut i världsrymdens oändlighet kan ge tillräckligt av eftertanke.

Det är något bortom bergen, bakom blommorna och sången. Det är något bakom stjärnor, bakom heta hjärtat mitt.

Vi har ett uppdrag. Mera om detta på nästa sida.

Vårt uppdrag

Alla vi människor är till viss del mediala. Vi är alla länkar i en lång gudomlig kedja. Alla har vi också en kallelse, ett gudomligt uppdrag. Det består av att vi under vår jordevandring skall utvecklas till goda och kärleksfulla människor.

Vi skall utvecklas i ödmjukhet, medmänsklighet och kärlek. Vi skall lyssna till vår inre röst och den vägen få besked om hur vi bör göra i livets olika frågor.

Livet blir på detta sätt en skola i andlig utveckling. Vi skall lära oss att förlåta, lära oss ödmjukhet och kärlek. Vi måste överge alla våra negativa och nedbrytande tankar. Alla tankar av ilska och hämnd.

Vi skall i stället lära oss positiva tankemönster och att leva därefter. Vi återföds till denna jord med en ny plan för varje liv för vår fortsatta utveckling. Slutligen kommer vi fram till en punkt där vi inte längre behöver återfödas.

Då har vi nått slutmålet, andlig frihet.

Mitt budskap

Käre läsare!

Störst av allt är kärleken. Så står det i bibeln och det är sant. Kärleken är den största kraft som finns. Det är också den som kan ge oss jordevandrare den största hjälpen under våra jordeliv. Låt därför ditt liv, dina handlingar och dina tankar styras av kärlek.

Allt det som du gör av kärlek för att hjälpa dina medmänniskor får du mångdubbelt tillbaka. Samma gäller för alla goda och positiva tankar. Dem får du också mångdubbelt tillbaka.

Men alla negativa och onda tankar och handlingar kommer tillbaka och slår mot dig själv. De ger dig ännu mera problem att brottas med.

Låt därför ditt liv styras av kärlek.

Børnt Elmør